

بررسی اثرات فسفر تازه و باقیمانده در تناوب زراعی گندم و ذرت در کرت‌های دائم

عبدالمحمد دریاشناس

عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خاک و آب

مقدمه

حدود ۸۰-۷۰ درصد کود فسفوری مصرفی در فاز جامد خاک رسوب و تثبیت می‌شود و کارایی کود فسفر را به شدت کاهش می‌دهد. تحقیقات زیادی نشان داده است طی فرآیندهای شیمیایی تحت عنوان «اثرات باقیمانده Residual effect» مقدار زیادی از فسفرهای رسوب شده در خاک به تدریج آزاد شده و در کشت‌های بعدی مورد استفاده گیاه جدید قرار می‌گیرد (۱، ۲، ۳، ۴). تحقیق حاضر اثرات سطوح مختلف کود فسفوری را در یک تناوب زراعی گندم-ذرت در کرت‌های دائم مورد بررسی قرار می‌دهد.

مواد و روشها

آزمایش اثرات کوددهی فسفر تازه با فسفر باقیمانده از کود فسفوری کشت قبل را در کرت‌های دائم در خاکی با میزان فسفر قابل جذب ۵-۴ میلی‌گرم در کیلوگرم در تناوب زراعی گندم-ذرت شامل سه کشت متناوب گندم، ذرت و گندم مورد مقایسه قرار داد. در کشت اول ۴ تیمار کود فسفوری شامل T_1 : بدون مصرف کود فسفر (P_0)، T_2 : مصرف فسفر به اندازه توصیه آزمون خاک، T_3 : ۲۵ درصد کمتر از آزمون خاک، T_4 : ۲۵ درصد بیشتر از آزمون خاک. در کشت دوم (ذرت) کرت‌های تحت چهار تیمار گندم به دو نیم تقسیم شد. در نیمی کود فسفر مصرف نشد (P_0) و در نیمی دیگر کود فسفوری مطابق تیمارهای T_2 و T_3 و T_4 مصرف شد. در کشت سوم (گندم) مجدداً کرت‌های تحت تیمار ذرت به دو نیم تقسیم شد. در نیمی کود فسفر مصرف نشد (P_0) و در نیمی دیگر مطابق تیمار T_2 و T_3 و T_4 کود فسفر مصرف شد. اما با توجه به اینکه نتایج کشت‌های قبلی نشان داد واکنش عملکرد گندم به کود فسفر کم است، در کشت سوم (گندم) کود فسفوری افزایش داده شد، به طوریکه تیمارها به T_3 : ۵۰ درصد بیشتر از آزمون خاک و T_4 : ۱۰۰ درصد بیشتر از آزمون خاک تبدیل شد. در هر فصل زراعی صفات عملکرد دانه، کاه و بیوماس برای گندم و عملکرد علوفه تر ذرت و روند تغییرات فسفر در خاک و گیاه اندازه‌گیری شد.

نتایج و بحث

کشت اول (گندم): در کشت اول (گندم) تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد از مصرف کود فسفر بر عملکرد دانه، کاه و بیوماس به دست آمد و بیشترین عملکرد دانه از کاربرد تیمار T_2 به میزان ۴/۲۵۰ تن در هکتار و کمترین عملکرد از تیمار T_1 (تیمار شاهد- P_0) به مقدار ۳/۸۰۲ تن در هکتار به دست آمد.

کشت دوم (ذرت): نتایج نشان داد اولاً برای افزایش عملکرد علوفه تر ذرت کوددهی فسفر تازه ضروری است و منبع کود فسفر باقیمانده از زراعت قبل (فسفر کهنه) قادر به افزایش عملکرد علوفه تر نیست. همچنین نتایج نشان داد میزان فسفر قابل جذب خاک در اثر عدم مصرف کود فسفر به میزان زیاد تنزل خواهد یافت و برای حفظ و نگهداشت فسفر خاک به میزان بیشتر از ۸ میلی‌گرم در کیلوگرم کوددهی مستمر فسفر مورد نیاز است. نتایج تغییرات میزان فسفر خاک و عملکرد علوفه تر تحت تیمارهای مختلف کوددهی در یک تناوب گندم-ذرت در جدول ۱ ارائه شده است. نگاهی به نتایج این جدول نشان می‌دهد در تیمارهای فسفردهی ذرت (ستون دوم) خاک کرت تیمارهای P_0 به ترتیب شامل ۲/۹، ۳/۲، ۳/۴ و ۳/۲ فسفر قابل جذب بعد از برداشت ذرت داشته‌اند و عملکردهای علوفه تر آنها به ترتیب ۶۶/۷۷۰، ۶۷/۵۰۱، ۶۲/۲۲۱ و ۶۲/۹۰۹ تن در هکتار به دست آمد ولی با اعمال تیمار کوددهی فسفر میزان فسفر قابل

خاک به ترتیب ۹/۲، ۸/۴، ۸/۵ و ۱۴/۴ افزایش یافت و به موازات آن عملکرد علوفه تر نیز به مقادیر ۷۴/۶۵۴، ۷۱/۷۲۰ و ۶۵/۷۱۳ و ۷۰/۰۲۱ تن در هکتار فزونی یافته است.

جدول ۱- میزان عملکرد علوفه تر ذرت (با ۶۵٪ رطوبت) و فسفر قابل جذب خاک بعد از برداشت ذرت در ازای تیمارهای مختلف فسفردهی:

تیمارهای فسفردهی گندم	تیمارهای فسفردهی ذرت	متوسط فسفر قابل جذب خاک بعد از برداشت ذرت میلی گرم در کیلوگرم	متوسط عملکرد علوفه تر ذرت (۶۵٪ رطوبت) تن در هکتار
T ₁ =P ₀	P ₀	۲/۹	۶۶/۷۷۰
	PST	۹/۲	۷۴/۶۵۴
T ₂ = PST	P ₀	۳/۲	۶۷/۵۰۱
	PST	۸/۴	۷۱/۷۲۰
T ₃ = PST (-25%)	P ₀	۳/۴	۶۲/۲۲۱
	PST-(25%)	۸/۵	۶۵/۷۱۳
T ₄ = PST (+25%)	P ₀	۳/۲	۶۲/۹۰۹
	PST+(25%)	۱۴/۴	۷۰/۰۲۱

تیمار شاهد (بدون مصرف کود فسفر)، PST: کوددهی فسفری بر اساس آزمون خاک، PST-(25%): کوددهی فسفری به میزان ۲۵ درصد کمتر از آزمون خاک (PST)، PST+(25%): کوددهی فسفری به میزان ۲۵ درصد بیشتر در آزمون خاک (PST)

کشت سوم (گندم): در این کشت با توجه به سوابق اعمال تیمارهای کود فسفر، ۱۶ تیمار کوددهی فسفری به شرح مندرج در جدول ۲ قابل فهم است در این جدول هر تیمار در هر ردیف شامل ۳ میزان کود فسفری است که نشان دهنده سه تیمار کود فسفر در ۳ کشت گندم-ذرت-گندم است. مثلاً تیمار شماره ۱ یعنی P₀+P₀+P₀ بدین معنی است که در سه کشت گندم-ذرت-گندم هیچ کود فسفری مصرف نشده است. بررسی نتایج جدول ۲ نشان داد اولاً در کلیه تیمارهای ۱، ۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱، ۱۳ و ۱۵ که کود فسفر مصرف نشده (P₀) نسبت به تیمارهای متناظر کود خورده ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲ و ۱۴ افزایش عملکرد دانه و عملکرد کل مشهود و معنی دار است که نشان می‌دهد کوددهی فسفری و مستمر برای افزایش عملکردهای گندم ضروری است. ثانیاً نرخ افزایش عملکرد در حوزه‌هایی که کودپاشی قبلی کمتر بوده است، بیشتر شده است. نتایج کلی نشان داد در خاکهایی با فسفر کم پدیده اثرات باقیمانده تاثیر قابل توجهی بر افزایش واکنش‌های عملکردی ندارد.

جدول ۲- مقدار عملکرد کل (دانه+کاه) و عملکرد دانه در تیمارهای مختلف کود فسفر (کیلوگرم در هکتار)

شماره تیمار	مشخصات تیمار	عملکرد کل (کاه+دانه)	عملکرد دانه
۱	(P ₀) + (P ₀) + (P ₀)	۶۵۰۰	۲۵۵۰
۲	(P ₀) + (P ₀) + (PST)	۸۱۶۶	۳۲۲۵
۳	(P ₀) + (PST) + (P ₀)	۶۶۶۶	۲۵۸۳
۴	(P ₀) + (PST) + (PST)	۷۴۱۶	۳۰۱۵
۵	(PST) + (P ₀) + (P ₀)	۶۸۳۳	۲۵۳۳
۶	(PST) + (P ₀) + (PST)	۸۲۵۰	۳۰۰۸
۷	(PST) + (PST) + (P ₀)	۶۳۳۳	۲۶۱۶
۸	(PST) + (PST) + (PST)	۶۵۰۰	۲۶۷۵
۹	(PST - 25) + (P ₀) + P ₀	۷۵۰۰	۲۶۰۰
۱۰	(PST - 25) + (P ₀) + (PST + 50)	۱۰۰۸۳	۳۶۲۵
۱۱	(PST - 25) + (PST - 25) + (P ₀)	۷۸۳۳	۳۱۷۵
۱۲	(PST - 25) + (PST - 25) + (PST + 50)	۷۵۸۳	۳۳۳۳
۱۳	(PST + 25) + (P ₀) + (P ₀)	۷۷۵۰	۳۰۰۸
۱۴	(PST + 25) + (P ₀) + (PST + 100)	۸۶۶۶	۳۲۱۶
۱۵	(PST + 25) + (PST + 25) + (P ₀)	۸۵۸۳	۳۵۲۵
۱۶	(PST + 25) + (PST + 25) + (PST + 100)	۹۰۹۳	۳۷۰۳

P0 = بدون مصرف کود فسفر، PST = مصرف فسفر به اندازه توصیه آزمون خاک، PST-25% = مصرف فسفر به اندازه ۲۵ درصد کمتر از توصیه آزمون خاک، PST+25% = مصرف فسفر به اندازه ۲۵ درصد بیشتر از توصیه آزمون خاک، PST+50% = مصرف فسفر به اندازه ۵۰ درصد بیشتر از توصیه آزمون خاک، PST+100% = مصرف فسفر به اندازه ۱۰۰ درصد کمتر از توصیه آزمون خاک

منابع

- [1] Ashraf. M., G. M. , Pierzynski., W. B, Gordon, R. E. Lamond. 1994. Phosphorus Improves yields in corn/wheat Rotation, Fluid Journal, Issue...Vol...No...Spring 1994.
- [2] Ibrahimi, M. A., Farmanoullah, Muzamil-shah, Khattak, J. K. Bhatti, and Tariq, M. Shah M. 1992. Residual effect of phosphorus on maize (*Zea mays* L.) crop. Sharhad Journal of Agriculture. 8: 4, 487-493. 14 ref.
- [3] Lal-K., Deb-DL, Sachdev-MS, Sachdev-P, Khajanchi-Lal. 1997. Residual effect of phosphorus and sulphur applied to soybean on succeeding wheat. Journal of Nuclear Agriculture and Biology. 26: 1, 29-38. 13 Ref.
- [4] Orphanos-IP. 1996. Direct and residual effect of phosphorus on dryland barley. Journal of Agricultural Science. 126: 2, 137-141, 10 ref.